

TÂM TÌNH MỘT CHUYẾN ĐI ...

Sơn Vu - May 21 at 10:20PM

Sáng Chiều nhất vừa qua, mọi người gặp thầy Sáu Đĩnh đã chúc mừng chúng tôi sau cuộc hành hương Do Thái với cha Tộc trước. Ngài muốn tôi viết về chuyến đi để chia sẻ với bạn bè. Vâng tôi thấy nên viết về những gì tôi và trí nhớ của một người đi cao tu đã bỏ hao mòn quá nhiều về thời gian.

Cách nay đã 3- 4 năm, chúng tôi cũng đã viết về thăm Do Thái và Ai Cập hơn 10 ngày. Chuyến đi đó không chỉ bước theo dấu chân Chúa Kitô qua những nơi để chúng ta chiêm ngưỡng trong Thánh Kinh, mà còn theo những truyền giáo của thánh Phao Lô nữa. Lần này thì do cha Nguyễn Trọng Hoàng dẫn. Chúng tôi không cần gì thiếp về ngài, vì chúng tôi biết cái tên Nguyễn Trọng Hoàng đã đi rồi.

Cuộc hành hương bắt đầu từ 23-4 và chấm dứt ngày 2-5-2014. Tổng cộng là 11 ngày tính cả 3 ngày đi về. Mọi người đã đi một tuần, nhưng nhà tôi vẫn còn áo đi một chuyến nữa về cha Tộc, giữa lúc tình trạng sức khỏe ngày một yếu kém. Chỉ hai tháng trước khi khởi hành, nhà tôi bị đau yếu liên miên. Tôi nghĩ chắc mình tốn gần 6.000 bạc vô ích, vì nhà tôi không đi được thì tôi cũng ở nhà. Ngay trước khi ra sân bay, tôi còn hỏi nhà tôi "liệu có đi được không?" Nhà tôi trả lời là đi được. Nhà tôi còn báo rằng muốn mang thêm thân bệnh hôm nay theo chân Chúa để cảm nhận rõ hơn về những cảm xúc Ngài đã cho. Tôi chỉ viết về chuyến hành hương "bên trên" và nghĩ đến những hình ảnh đẹp, là nếu có truyền gì xảy ra mà còn thì Do Thái thì ba ngày sau cũng còn hy vọng sống lại được. Hình ảnh trong đời sống của chúng ta, khi mình ao ước làm một điều ích lợi cho tâm hồn thì Chúa luôn tỏ ra kiên định ta có thể thực hiện được. Và chúng tôi ra đi với một tâm tình phó thác đó. Máy bay rời phi trường Bush vào khoảng 8 giờ ngày 23-4. Chúng tôi phi trường Istanbul, Thổ Nhĩ Kỳ mấy tiếng. Chúng tôi đến phòng ngủ tại Do Thái sau 3 giờ sáng ngày 25-4 thì hơn 4 giờ sáng đã phải chuyển thăm viết về đầu tiên.

Trong suốt cuộc hành trình này, 4 - 5 giờ sáng phải thức dậy là truyền bình thường. Ngoài ra Do Thái là một vùng đồi núi nên những chuyến đi đa số là những nơi gập ghềnh sỏi đá, lên cao và xuống dốc. Về những người đi có tu và yếu đau như nhà tôi theo cha què là viết về. Những mệt mỏi khó chịu và cảm xúc như những hàng núi mình luôn tâm niệm rằng đi là để học hỏi, kính viếng,

tôi đi u kiển đi thẳng tiến tâm linh và đi c c m nh n g n Chúa h n. Có m t đ a đ o dài h n 1 km, (h c cũng m i khám phá ra. Đó là con đ đ ng ng m đ tiến vào hay rút lui t Giêrusalem,) ph i l i bì bõm trong bóng t i d y đ c đ 45 phút v i n c đ n đ u g i. Đây là l n đ u tiên tôi đ c đi vào con đ đ ng này. Cha T c có k l i c m nghi m c a m t vài ng i đã đi tr c nói i. Riêng tôi thì nghĩ r ng đây không ph i là con đ đ ng Chúa đã đi qua mà ch là m t con đ đ ng chi n l c, thì ch đi cho bi t mà thôi. Trong nhóm hành h ng c a chúng tôi có 50 ng i thì m t bà già 85 tu i và nhà tôi là không đ s c đ đi v i anh ch em. Tôi cũng nghe có ng i nói là cha T c khó l m, k lu t r t g t gao. Th c t thì cũng không có gì đáng phàn nàn n u mình là m t ng i t tr ng và bi t tôn tr ng k lu t chung. Chúng ta ai cũng hi u r ng v i m t toán 50 ng i mà vô k lu t thì s không làm đ c gì c .

Đ làm h ng đ n viên cho nh ng chuy n hành h ng nh th này, cha T c đã sang Do Thái t năm 2005 đ nghiên c u, h c h i không ch v l ch s , đ a đ , mà ph i tham d các cu c thăm vi ng do ng i đ a ph ng h ng đ n và cũng ph i góp nh t kinh nghi m t nh ng h ng đ n viên lâu đ i. Đôi khi cha còn ph i len l i trong r ng hay sa m c theo đoàn b hành v i nh ng b c chân g p gh nh m t m i. Ch leo lên đ i gôn- gô-Tha cũng bá th . Th mà Chúa, sau m t ngày đêm dài b hành h đ đã ki t s c, rã r i thân th , mà còn ph i vác theo cây Th p T Giá n ng n . T ng b c, t ng b c leo lên đ ph i v p ngã bao l n! Đ r i chính trên cây Th p T giá đó s là n i trú h i th cu i cùng. Ch nghĩ nh th cũng đ đau th u t n tâm can r i. Đ i v i cha T c vi c h ng đ n các đoàn hành h ng là m t s v . Vì v y vi c nghiên c u c a ngài r t th n tr ng và k cng. V i ki n th c, nh n xét và t m nhìn c a m t nhà văn qu tình ngài đã có nh ng hi u bi t r t xâu xa và phong phú v t ng n i, t ng ch đã đ n chúng tôi đi qua. M i n i chúng tôi đ n, ngài gi i thích trong khi xe ch y ho c đ n ch ch đ nh, khi qui t m i ng i l i và gi ng gi i rõ ràng v s ki n, hoàn c nh xã h i và b i c nh l ch s đ m i ng i hi u t i sao hay th c t nh ng s vi c đã x y ra lúc đó nh th nào. Trong l i gi i thích, ngài đ tr n sách v , kh o c h c và truy n thuy t. Có nh ng ch thì ngài dùng suy lu n m t cách h p lý. Thí d khi đ n dinh quan Phi La Tô ngày x a, thì cha nói i cái quang c nh, tâm tr ng và tình th c a nh ng đám dân đang b khích đ ng vào lúc đó. R i đ c đ n Phúc Âm liên h và gi i nghĩa đ n Thánh Kinh v a nghe. Khi nói v Philatô, cha ch ng minh r ng Philatô là m t con cáo già đã khích đ ng dân gi t Chúa Giêsu đ tr h u h a. T tr c đ n gi tôi v n nghĩ r ng Philatô không ph i là đ ng l c chính trong vi c đóng đnh Chúa. Có th vì câu ông nói khi r a tay là "ta vô can trong vi c x án ng i này" . Vì thi u hi u bi t v con ng i c a Philatô, hoàn c nh l ch s và xã h i lúc đó mà tôi nghĩ ông là ng i vô t i. Tôi t ng r ng vi c đóng đnh Chúa là vì thù h n ganh ghét c a nhóm lu t sĩ, Th ng T , Pharisieu và bi t Phái, vì Chúa đã h b nh ng k đang s ng nh tôn giáo. H y ho i nh ng hình nh th n t ng c a h n i lòng dân chúng. Còn khí th và s xung đ ng c a đám đông thì ch là b l i đ ng mà thôi. Nh ng cha b o Philatô mu n đi t Chúa vì Ngài là m m h a cho quy n th c a ông. T s gi i thích c a cha, tôi nghĩ đ n vi c v ông cũng đã khuyên ông không nên dính vào vu gi t Chúa. Ngoài ra cha còn nói đ n ông Phêrô. Cha khen Phêrô là ng i can đ m. M c đ u sau ba l n b h i là ba l n đ u ch i Chúa. Nh ng cu i cùng ông Phêrô cũng loanh quanh g n Chúa. Cha nói là dù bi t r ng có th g p tai h a, mà v n g n Chúa đó là con ng i can đ m. Riêng ph n này thì tôi có m t suy nghĩ khác. (Khi có nh ng suy nghĩ không gi ng nhau trong m t đ n Thánh Kinh thì cũng là m t truy n r t bình th ng. Vì đôi khi cùng m t đ n Thánh Kinh mà ta tìm ra đ c nhi u ý t ng khác nhau.) Tôi thì cho r ng ông Phêrô là m t ng i nhất

gan. Một người can đảm phải là một người dám nhìn người ra đời đi đến với sự thật. Dám chấp nhận chứ không chối bỏ. Mà Phêrô cũng không chối đời chân Thánh Giá như Gioan trong câu chuyện của Thầy. Đợi hiểu được sự kiện ông Phêrô dù không can đảm, nhưng vẫn tin đó mà không bỏ Chúa chính vì tình yêu Thầy lớn hơn sự sợ hãi. Cũng vì vậy mà sau này Chúa đã đặt ông Phêrô coi giữ thánh và đã hỏi ông ba lần là "Con có yêu Thầy không?"

Tóm lại, đi hành hương với cha Tôc là một cuộc học hỏi và tĩnh tâm dài. Nhưng nhà trọ mà chúng tôi thuê các nhà dòng. Tuy không tiến nghi bưng các quán trọ ngoài, nhưng gần gũi những nơi thăm viếng và cũng giúp đỡ một ít nhu cầu cho các cộng đồng tôn giáo cũng nâng đỡ. Vì vậy cũng không có gì đáng phàn nàn. Có lúc tôi nghĩ "Thầy à, ông cha Tôc làm việc này thu được nhiều tiền lắm" và tôi cũng sợ cho ngài. Vì tình, tiến và tính kiêu ngạo là ba thứ nguy hiểm nhất cho các vị linh mục. Nhưng sau này tôi được biết, cha Tôc làm được bao nhiêu tiền nộp cho nhà dòng dòng Tên có thêm tiền trợ cấp các số vụ khác. Nhưng vậy mới khi tham dự các cuộc hành hương do cha Tôc tổ chức, ta không còn cảm thấy tiền tiền nữa vì sự tiến thẳng, lại biến thành những ích lợi cho tha nhân.

Tên Chúa đã cho chúng ta một cuộc hành hương bình an tốt đẹp. Tên Chúa vì những chuyến đi này nhu cầu người trong chúng ta hiểu hơn về Thánh Kinh và cũng tạo được nhiều mối liên hệ thân thiết. Được biết cũng ta tên Chúa vì Ngài đã ban sự khỏe, sự chiêng và công ơn cho nhà tôi có thể theo Chúa trên vịnh trong chuyến đi này. Có một điều cho đến bây giờ tôi vẫn không thoải mái với chính mình. Đó là mới lên xe bus, tôi thường hay lên trước để dành một chỗ tốt cho nhà tôi, vì nhà tôi vừa cao tuổi, đau lưng lại bị say xe. Mục đích lý do đó không chấp, nhưng tranh dành không bao giờ là hành vi của tôi. Mong rằng các bạn đừng hành trong chuyến đi này thông cảm và ban cho hai chữ đi xá.

Vũ Mai Sơn